

N.B. Het kan zijn dat elementen ontbreken aan deze printversie.

Het favoriete verhaal van 21 Nederlandse schrijvers

Dankzij de Week van het Korte Verhaal is er een bundel met *greatest hits* verschenen, gekozen door 21 Nederlandse auteurs. Zie het als een Spotify-playlist.

✍ Thomas de Veen 🕒 15 februari 2019 ⌚ Leestijd 2 minuten

Foto Getty Images/iStockphoto 📷

De Week van het Korte Verhaal, die donderdag begonnen is, kent nog geen feestelijke uitgave om je naar de boekhandel te lokken, maar als dat er ooit van komt, heb ik wel een ideetje.

Ik kwam erop door de bundel *Te koop: babyschoentjes, nooit gedragen*. Die lange titel is eigenlijk een heel kort verhaal, van Ernest Hemingway, favoriet van Martin Michael Driessen. Hij is een van de 21 schrijvers die een keuze maakten voor een verzamelbundel met favoriete verhalen, vorige week bij uitgeverij Podium verschenen. Louter *greatest hits*. Dat is het voordeel: je vindt hier geen mindere exemplaren. Ja, je kunt minder van Lydia Davis en meer van Italo Calvino houden, smaken verschillen, maar je ziet bij allemaal wat er goed aan is, dát ze allemaal kwaliteiten bezitten. Oké, er is één misser: Alex Boogers koos een verhaal van J.D. Salinger, maar wijlen de auteur verbiedt nog steeds de opname van zijn werk in verzamelaars. Boogers' aanprijzing staat, suf, naast niks.

Niettemin is het een van de beste verhalenbundels die je deze Week kunt aanschaffen - doorgaans is de kwaliteit van een verhalenbundel, met werk van één auteur, diffuser. Zoals voor muziekalbums geldt: zelden zijn ze alle tien, twaalf, tig goed. 'Wat deze verhalen wel unaniem illustreren', zoals inleider Annelies Verbeke terecht opmerkt, 'is de intensiteit die zo eigen is aan het genre.'

De voorhuidenverzamelaar

Dat maakt de J.M.A. Biesheuvelprijs ook wat merkwaardig. Het is geen prijs voor het beste korte verhaal, wat de kern van de zaak is, maar voor de beste verhalen**bundel**. Maandag wordt hij voor de vijfde keer uitgereikt, en hopelijk wint *De geur van miljoenen* van Merijn de Boer - de beste van de drie genomineerden.

In zijn bundel staan de meeste goede verhalen én van wisselvalligheid had ik geen last - ook al schreef De Boer betere verhalen ('Een acrobaat in Accra!' 'Wafelbakker!' 'Een vaderfiguur!') en mindere. Maar: geen overbodige. Het verschil zit 'm erin dat De Boer zeer toonvast is, want telkens humoristisch op een verrassende manier. Je leest deze bundel niet om de verhaaltjes, maar om de stijl - zoals je de betere cd's helemáál luistert, omdat de geweldige hand van de maker zo duidelijk van elk nummer afstraalt. De Boer bouwde bovendien een bundel van uiteenlopende verhalen die onderling toch knap verweven zijn en die telkens subtiel scheren langs dezelfde thema's (mannelijkheid, normbesef).

Lees ook:

De 109 beste boeken van 2018

